

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exempla, Divinæ Iræ, Per Opera Poenitentiae, Nobis Leniendæ

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1648

§.5. Boni patris mala, & malæ matris bona in speciem mors.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52193](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52193)

62 Cap. III. Damnata femina exemplo;

S. Hiero-
nym. ep.
83. ad
Oceanū.

num gustent. Nam, vt iterum monet D. Hieronymus, alio loco, *Vinolentia scurrarum, est, & comessatorum, venterq; mero astuans citò despumat in libidines.* iterumque; Noë ad vnius horæ ebrietatem nudat femora sua, quæ per sexcentos annos sobrietate contexerat. Lot per temulentiam nesciens libidine miscet incestum, & quem Sodoma non vicit, vna vice-
runt. Si hoc facit in viris vinum, in femi-
nis quid non faciet? Hanc ob causam So-
tam Clinici Labullam Martialis sic alloqui-
tur:

Martial.
lib. 4. epi-
gram.

*Deserto sequeris Clitum marito,
Et donas, & amas, exhis dicitur.*

Hanc ob causam & memoratæ Virginis mater, postquam cœpit bibere, etiam sur-
rexit ludere, facta & meretrix pessima, &
adultera impudentissima, ita libidine in-
censa, vt non tantùm mœchos admitteret,
verùm etiam vltro sequeretur; & quidem
adeò prostitutè, vt pauci de vico ipso potue-
rint effugere libidinem eius.

V.
BONI PA-
TRIS MA-
LA, ET
MALAE
MATRIS

Pulchra hæc laus est feminae in conspectu
filiae suæ eiusmodi vitam agitantis. Mari-
tus autem morbis identidem exercitus,
& lecto alligatus, & alioqui colloquiorum
non amans, non potuit vxoris adulteria in-
dagare.

dagare. Præterquam quòd neque curiosus erat, & de sua pietate alios metiri assuetus nihil mali de sua coniuge suspicabatur; erat-
que illa tam callida, vt mille fraudes posset furtis suis obtendere, & simplicem maritum, vt lubebat, fallere. Nec licebat filia vel vno verbo mutire, quamuis multa videbat, multa audiebat à matre sua fieri, quæ minimè conuenire intelligebat. Ita diu & vir in miseria, & fæmina in felicitate sua vixerunt. Tandem, inquebat ad Eremitam Virgo, accidit, vt pater meus longa aegritudine fatigatus, è vita excederet. Quo mortuo, cœpit illico cælum nubibus contrahi, aër obscurari, venti vāsanire, nimbi fluere, micare fulgura, tonitrua mugire, & disruptis nubibus fulmina cadere. Vno verbo, ea erat facies tempestatis, vt mundi decretorius venisse dies putaretur. Atque hæc procellæ tres dies noctesque continuò perdurauit. Quæ caussa fuit, vt morborum diuturnitate iam antè contabefactum corpus, toto tri-duo non posset terræ mandari. Quare, vt in talibus plerumque fit, varij ea de re subor-ri sunt sermones, alijs occultis rerum causis eam aëris intemperiem ascribentibus; alijs palàm dicentibus, Sic eum Deo fuisse exosum,

BONA IN
SPECIEM
MORUM

exosum,

64 *Cap. III. Damnata femina exemplo,*

exosum, vt nec terra eum recipere velit ad sepulturam. Triduo transacto, nondum sedata erat tempestas, sed cum intra domum, dissolutis in putredinem membris, foetor cadauerosus nimis cresceret, ædesque inhabitabiles redderet, pluuijs etiamnum durantibus, quoquo modo potuimus, sine pompa, sine luctu, defunctum extulimus, humauimusque. Patre, & qualicumque custode amoto, mater mea, velut manu missa, in omnem peccandi licentiam effusa, liberimè faciebat, quidquid libebat. Nec iam foris suas querebat voluptates, sed publicum prostibulum facta, è paternis laribus lupanar faciebat. Multi illuc cirrati & cincinnati iuuenes, multi cani senes commeabant, denique quotquot otio tædiosi erant, illuc cum socijs, temporis fallendi causa, ibant. In summa, ibi edebatur, bibebatur, ludebatur, saltabatur, cantabatur, eaque dicebantur ac fiebant, quæ neque narrari sine rubore possunt. Dixisses, Cyprum esse, vbi non iam Thais, sed ipsa Venus habitaret; ad quam, sicut vultures ad cadauer, omnes vndique impuri confluxerunt agminatim. Ita, cum diu in omni cœno turpissimarum voluptatum voluta esset, tandem mors eam abripuit,

abripuit, neque diu, neque graui cruciatu
ægotantem, neque, vt apparebat, quid-
quam metuentem. Quineam mortem illius
consecuta est aëris serenitas, vt cælum
ipsum *inexequijs deducere funus eius* videre-
tur.

Hæc patris matrisque exempla habui,
quæ, post matris obitum, puellarem egres-
sa ætatem mihi ante oculos posui; eo scili-
cet tempore, quo hinc ratio iam maturior,
meliora mihi suggerere consilia potuit; in-
de autem sanguis ardentior corporis illece-
bras suppeditare cœpit. Quadam igitur
die in vesperam declinante, sola in con-
clauo meo sedi, vt seriò cogitarem mecum,
quamnam biuij partem censerem arripien-
dam. Ex vna enim mihi parte vita patris,
ex altera fortuna matris proponebatur.
Spiritus patrem, caro matrem exhibebat.
Rationi vita patris, sensui fortuna matris
probabatur. Fuit verè bonus pater, inque-
bam, fuit patiens, fuit mansuetus, fuit so-
brius; vixit, vt par est viuere hominem
Christianum. Occurrebat tamen mox alia
cogitatio; dicens: Sed quid eum iuuit ea vi-
ta? quid profuit abstinentia? quid pietas lu-
cri habuit? cum nihil in vita sua consecutus

VI.
VIRGINIS
DE VITA
INSTITV-
ENDA DES-
LIBERA-
TIO.